

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เสนอผลวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ และความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ :

กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18 - 60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร

- ภราวดา ดร.บัญญัติ แสงหิรัญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ Rev. Bro. Dr. Bancha Saenghiran President, Assumption University
- ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ประธานสถาบันฯ Prof.Dr.Srisakdi Charmonman Institute Chairman
- ดร. นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการสำนักฯ Dr.Noppadon Kannika Center Director

ดร. นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ และความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ : กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,141 คน ซึ่งดำเนินโครงการ ระหว่าง 12 – 15 กรกฎาคม 2550 ประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการสำรวจในครั้งนี้ มีดังนี้

จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อละครที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 3-12 ปี พบว่า 5 อันดับแรกของละครที่มีเนื้อหาการแสดงความไม่เหมาะสมทางเพศมากที่สุดคือเรื่อง ภาษา นาคา คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือร้อยละ 28.3 ได้แก่ เรื่องหัวใจศิลา ร้อยละ 26.4 23.6 และ 22.7 ได้แก่ละครเรื่องเหยื่อมาร แรงฤทธิ์พิศวาส และรอยอดีตแห่งรัก ตามลำดับ ส่วนละครที่มีการใช้ภาษาหรือคำพูดที่ไม่สุภาพ/รุนแรงมากที่สุดคือเรื่องรัก เล่ห์เสน่ห์ลวง คิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาคือร้อยละ 39.1 ได้แก่เรื่องทะเลริษยา ร้อยละ 38.8 ได้แก่เรื่อง ภาษา นาคา ร้อยละ 36.5 ได้แก่เรื่องแสงสุริย์ และร้อยละ 34.8 ได้แก่เรื่องกลิ่นแก้วกลางใจ สำหรับละครที่มีฉากการแสดงที่รุนแรงมากที่สุดคือเรื่องภาษา นาคา คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือร้อยละ 38.7 ได้แก่เรื่องทะเลริษยา ร้อยละ 37.3 ได้แก่เรื่องแสงสุริย์ ร้อยละ 36.5 ได้แก่เรื่องคมคน และร้อยละ 34.4 ได้แก่เรื่องเหยื่อมาร

ส่วนในด้านละครที่ให้ความบันเทิงและมีคุณภาพสร้างสรรค์สังคม (โดยคะแนนเต็ม 5) ผลสำรวจพบว่า ละครที่ตัวอย่างเห็นว่าจะสร้างความบันเทิงมากที่สุดคือเรื่องรักเธอทุกวัน รองลงมาคือเรื่องรักแท้แท้หลาย และละครเรื่องเพลงรักริมฝั่งโขง ด้วยคะแนน 3.95 3.91 และ 3.86 ตามลำดับ ส่วนในด้านละครที่มีคุณภาพสร้างสรรค์สังคมประชาชนระบุว่าคือละครเรื่องยอด กตัญญู รองลงมาคือเรื่องปู่โสมเฝ้าทรัพย์ และ ละครเรื่องรักเธอทุกวัน ด้วยคะแนน 3.94 3.82 และ 3.78 ตามลำดับ

จากนั้นได้สอบถามตัวอย่างถึงความคิดเห็นในการเลื่อนเวลาฉายละครโทรทัศน์ก่อน ชาวสองทุ่มที่มีฉากรุนแรงไปฉายหลังข่าวภาคค่ำ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 43.1 ระบุเห็นด้วยกับความคิดดังกล่าวโดยให้เหตุผลสำคัญคือทำให้เด็กไม่ลอกเลียน แบบพฤติกรรมในฉากละคร ช่วงเวลาก่อนสองทุ่มเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับเด็กดูรายการโทรทัศน์มาก เห็นว่าช่วงเวลาหลังข่าวสองทุ่มเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการฉายละครโทรทัศน์ เป็นต้น ในขณะที่ร้อยละ 23.9 ระบุไม่เห็นด้วยเพราะเห็นว่าช่วงเวลาไม่ใช่ตัวที่จะกำหนดการดูของคน แต่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการดูและเนื้อหา ละครมากกว่า เป็นช่วงเวลาที่ดีเกินไป หลังข่าวภาคค่ำเป็นช่วงเวลาที่เหมาะดูโทรทัศน์ ควรให้ผู้ใหญ่แนะนำเด็กในการดู ละครบางเรื่องไม่ได้มีเนื้อหาที่รุนแรง เป็นต้น และร้อยละ 33.0 ไม่ระบุความเห็น

สำหรับ ความคิดเห็นของตัวอย่างต่อเนื้อหาของละครก่อนข่าวสองทุ่ม พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 89.6 ระบุว่าเนื้อหาของละครก่อนข่าวสองทุ่มจะต้องนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมการทำ ความดี/ความเอื้ออาทร รองลงมาคือร้อยละ 87.8 ควรนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว ร้อยละ 87.6 และร้อยละ 83.2 ระบุควรมีเนื้อหาที่ส่งเสริมความสามารถของเด็กและเยาวชน และควรเป็นเนื้อหาที่เน้นตลก-เบาสมอง ผ่อนคลาย ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 34.4 ที่ระบุอยากให้ละครก่อนข่าวสองทุ่มเน้นความตื่นเต้นเร้าใจ ส่วนความคิดเห็นของตัวอย่างที่มีต่อ “ผู้ผลิตรายการ/ผู้

จัดละคร” ในการแสดงความรับผิดชอบต่อการนำเสนอรายการของตนกรณีนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม โดยตัวอย่าง ร้อยละ 85.5 ระบุจะต้องตัดภาพที่ไม่เหมาะสมออก รองลงมาคือร้อยละ 77.5 ระบุควรนำเสนอเนื้อหาเรื่องในเชิงบวก และร้อยละ 68.1 ระบุควรจัดเรต (rate) หรืออันดับรายการของตนเองอย่างถูกต้อง ตามลำดับ

ประเด็น ที่น่าเป็นห่วงคือคณะผู้วิจัยได้สอบถามตัวอย่างถึงการพบเห็นโฆษณาโทรทัศน์ ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเด็ก พบว่า อันดับ 1 ที่พบเห็นมากที่สุด - มากคือร้อยละ 37.4 พบเห็นโฆษณาที่นำเสนอเรื่องทางเพศ รองลงมาคือร้อยละ 34.1 พบเห็นโฆษณาที่มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม และร้อยละ 32.8 พบเห็นโฆษณาที่มีเนื้อหารุนแรง ตามลำดับ

เมื่อ สอบถามถึงมาตรการต่างๆ ในการควบคุมโฆษณาที่ไม่เหมาะสมกับเด็กที่มีอยู่ในปัจจุบันพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 57.1 ระบุยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 20.0 ที่ระบุว่าเพียงพอ และร้อยละ 22.9 ไม่ระบุความคิดเห็น

ประเด็นที่ค้นพบอีกประเด็นคือกลุ่มบุคคลที่ตัวอย่างต้องการให้แสดงความรับผิดชอบต่อเนื้อหารุนแรงไม่เหมาะสมกับเด็กที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์คือร้อยละ 74.1 ระบุผู้ผลิตรายการ/ผู้จัดละคร รองลงมาคือร้อยละ 50.7 ระบุหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงวัฒนธรรม ร้อยละ 50.2 ระบุเจ้าของสถานี ร้อยละ 39.1 ระบุสปอนเซอร์/ผู้สนับสนุนรายการ และร้อยละ 6.3 ระบุให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้รับผิดชอบตามลำดับ

ส่วนความคิดเห็นต่อการใช้มาตรการต่างๆ เพื่อจัดการกับผู้ผลิตรายการ ผู้สนับสนุน

และ เจ้าของสถานีโทรทัศน์ที่ปล่อยให้ผลิตและเผยแพร่รายการที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับทุกมาตรการที่สอบถามคือ ร้อยละ 72.8 ระบุควรใช้กฎหมายควบคุมหรือลงโทษ เช่น พรบ. คุ้มครองเด็ก พรบ.คุ้มครองผู้บริโภค รองลงมาคือร้อยละ 60.1 ระบุรณรงค์ให้งดดูรายการในช่องที่ทำไม่เหมาะสม ร้อยละ 57.5 ระบุเห็นด้วยกับการรณรงค์ให้ลดเลิกการซื้อสินค้าที่สนับสนุนรายการที่ไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ประเด็นสุดท้ายข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหารายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมกับเด็กที่ตัวอย่างระบุ 5 อันดับแรก คือ ร้อยละ 16.6 ระบุควรตัดฉากที่รุนแรงออก รองลงมาคือ ร้อยละ 11.5 ระบุควรเลื่อนเวลาในการออกอากาศ ร้อยละ 8.0 ระบุควรปลูกจิตสำนึกให้กับผู้ผลิตรายการ เจ้าของสถานีให้มีวิจรรยาบรรณในการผลิตรายการและผู้ปกครองควรให้คำแนะนำเด็กในการเลือกดู รายการที่เหมาะสมในสัดส่วนที่เท่ากัน และร้อยละ 6.7 ระบุควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสม ตามลำดับ

โปรดพิจารณารายละเอียดของโครงการวิจัย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อความเหมาะสมของเนื้อหาที่นำเสนอในละคร
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อช่วงเวลาในการนำเสนอละครที่เหมาะสม
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อมาตรการในการควบคุมการนำเสนอรายการที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาในหัวข้อเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งต่อไป

ระเบียบวิธีการทำโพลล์

โครงการ สำรวจภาคสนามของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ และความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ :กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 12 – 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ประเภทของการสำรวจวิจัยครั้งนี้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ ประชาชนอายุ 18-60 ปี ใน

กรุงเทพมหานคร เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิหลายชั้น และกำหนดลักษณะของตัวอย่างให้สอดคล้องกับประชากรเป้าหมายจากการทำสำมะโน ขนาดตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 1,141 ตัวอย่าง ช่วงความเชื่อมั่นอยู่ในระดับร้อยละ 95 ขณะที่ขอบเขตความคลาดเคลื่อนจากการกำหนดขนาดตัวอย่างอยู่ที่ +/- ร้อยละ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์

หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดก่อนนำเข้าวิเคราะห์ข้อมูล

รายชื่อคณะผู้วิจัย

ดร.นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยฯ หัวหน้าโครงการวิจัย
 นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ ผู้ช่วยหัวหน้าโครงการวิจัย
 นางสาวศรีสุดา จันทะไทย หัวหน้างานสถิติและฐานข้อมูล
 กลุ่มนักวิจัย ได้แก่ นางสาวนฤมล ชัยชโยธร นายจิรศักดิ์ สมบัติ นายสุริยัน บุญแท้ นางสาวสกุลรัตน์ พึ่งประดิษฐ์
 นางสาวอุบลรัตน์ ด้านพรประเสริฐ นายอัมรรม อมรรุ่งรัศมี นางสาวจำปา จันทรตรา นางสาวอรพินท์ พงษ์ประเสริฐ
 นายคำพันธ์ ราศรี และ นางสุภาภรณ์ เบ้าเทศ เลขานุการโครงการ
 นอกจากนี้ยังมีพนักงานเก็บข้อมูลและประมวลผลข้อมูลรวมทั้งสิ้น 110 คน

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

จากการพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่าตัวอย่างร้อยละ 68.5 ระบุเป็นหญิง ในขณะที่ร้อยละ 31.5 ระบุเป็นชาย ตัวอย่างร้อยละ 9.4 อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 40.5 อายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 28.5 อายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 14.3 อายุระหว่าง 40-49 ปี และ ร้อยละ 7.3 อายุ 50-60 ปี ตัวอย่างร้อยละ 54.3 ระบุโสด ร้อยละ 41.6 ระบุสมรส และร้อยละ 4.1 ระบุหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ตัวอย่างร้อยละ 30.9 ระบุสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ร้อยละ 28.2 ระบุสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 12.1 ระบุสำเร็จการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 26.6 ระบุสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 2.2 ระบุสำเร็จการศึกษามากกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้ตัวอย่างร้อยละ 34.8 ระบุอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30.7 ระบุอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 11.7 ระบุอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.3 ระบุเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 8.0 ระบุเป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณอายุ ร้อยละ 3.3 ระบุอาชีพข้าราชการ/พนักงาน และร้อยละ 0.2 ระบุไม่ได้ประกอบอาชีพ/ว่างงาน
 จากนั้นได้สอบถามตัวอย่างถึงการมีบุตรพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 42.8 ระบุมีบุตร และร้อยละ 57.2 ไม่มีบุตร

โปรดพิจารณาประเด็นสำคัญที่ค้นพบ

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุละครที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุระหว่าง 3-12 ปี

ละครที่ชม	มีการแสดงไม่เหมาะสมทางเพศ	ใช้ภาษาหรือคำพูดที่ไม่สุภาพ/รุนแรง	มีฉากการแสดง ที่รุนแรง	ความบันเทิง (คะแนนเต็ม 5)		คุณภาพสร้างสรรคสังคัม (คะแนนเต็ม 5)	
				คะแนน	S.D.	คะแนน	S.D.
รักเล่ห์เสน่ห์ลวง (ช่อง 3)	19.1	50.1	24.5	3.47	0.90	3.16	0.94
รักเธอทุกวัน (ช่อง 3)	9.4	17.4	19.1	3.95	0.92	3.78	0.99

สุดแต่ฟ้ากำหนด (ช่อง 3)	13.4	29.1	24.3	3.28	0.93	3.21	0.98
เทพธิดาชนนิก (ช่อง 3)	14.3	33.8	28.5	3.59	0.91	3.35	0.97
เจ้าหญิงขอทาน (ช่อง 3)	11.8	31.3	25.9	3.39	0.97	3.29	1.02
มณีดิน (ช่อง 3)	11.1	31.6	19.3	3.34	0.96	3.39	0.98
เหยื่อมาร (ช่อง 3)	26.4	33.9	34.4	3.27	1.02	3.09	1.00
ยอดกตัญญู (ช่อง 3)	9.1	20.4	17.1	3.85	0.98	3.94	1.03
คุณยายสายเดี่ยว (ช่อง 3)	9.6	22.9	12.9	3.64	0.93	3.45	0.97
กลืนแก้วกลางใจ(ก่อนข่าว) (ช่อง 3)	16.7	34.8	28.8	3.35	0.96	3.17	1.02
หัวใจศิลา (ช่อง 5)	28.3	34.7	33.3	3.36	1.05	3.18	1.05
รอยอดีตแห่งรัก (ช่อง 5)	22.7	29.2	28.0	3.30	0.91	3.13	0.94
อุบัติเหตุหัวใจ (ช่อง 5)	15.3	26.9	24.7	3.32	0.94	3.25	0.99
ทะเลริษยา (ช่อง 5)	20.3	39.1	38.7	3.31	0.91	3.10	0.94
แสงสุริย์ (ช่อง 5)	20.0	36.5	37.3	3.15	0.97	3.05	1.01
นาวิลโมสร (ช่อง 5)	16.7	19.5	13.4	3.47	0.97	3.29	1.00
วิวาห์อลเวง (ช่อง 7)	12.5	24.7	23.5	3.66	0.98	3.35	1.00
รักแท้แท้หลาย (ช่อง 7)	9.6	20.9	16.0	3.91	0.98	3.72	1.05
ภาษา นาคา (ช่อง 7)	32.5	38.8	43.6	3.22	1.15	3.07	1.17
อภิมหิมามหาเศรษฐี (ช่อง 7)	8.7	19.4	13.3	3.76	0.98	3.58	1.06
เพลงรักริมฝั่งโขง (ช่อง 7)	7.7	15.2	11.3	3.86	1.01	3.72	1.06
สุภาพบุรุษชาวดิน (ช่อง 7)	8.4	22.7	15.9	3.58	0.96	3.51	1.00
ปู่โสมเฝ้าทรัพย์ (ช่อง 7)	6.6	28.5	29.0	3.74	0.98	3.82	1.02
รหัสริษยา (ช่อง 7)	18.3	28.2	29.1	3.44	0.99	3.26	1.00
คมคน (ช่อง 7)	8.1	22.8	36.5	3.60	0.97	3.51	1.04
เขาหาว่าหนูเป็นเจ้าหญิง (ช่อง 7)	8.9	19.2	18.0	3.13	1.01	3.00	1.02
แรงฤทธิ์พิศวาส (ช่อง 7)	23.6	32.1	25.1	3.19	1.02	3.03	1.01
เงื่อนริษยา (ช่อง 7)	16.7	30.4	23.9	3.19	1.00	3.03	0.98
หนุ่มผมยาวกับสาวโปงลาง (ก่อนข่าว) (ช่อง 7)	10.3	21.2	16.8	3.42	1.03	3.26	1.07
แก๊งกระโดน (ก่อนข่าว) (ช่อง 7)	8.6	27.3	23.0	3.69	1.01	3.65	1.06

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อการเลื่อนเวลาฉายละครโทรทัศน์ก่อนข่าวสองทุ่ม
ที่มีฉากรุนแรงไปฉายหลังข่าวภาคค่ำ

ลำดับที่	คิดเห็นต่อการเลื่อนเวลาฉายละครโทรทัศน์ก่อนข่าวสองทุ่ม ที่มีฉากรุนแรงไปฉายหลังข่าวภาคค่ำ	ค่าร้อยละ
----------	--	-----------

1	เห็นด้วย	43.1
2	ไม่เห็นด้วย	23.9
3	ไม่มีความเห็น	33.0
	รวมทั้งสิ้น	100.0

เฉพาะผู้ที่ “เห็นด้วย” ระบุความคิดเห็นสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้

ทำให้เด็กไม่ลอกเลียนแบบพฤติกรรมในฉากละคร	ร้อยละ 43.8
ช่วงเวลาก่อนสองทุ่มเป็นช่วงที่เด็กดูโทรทัศน์	ร้อยละ 37.0
เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม	ร้อยละ 11.9
อื่นๆ อาทิ เด็กได้ดูรายการที่สร้างสรรค์เหมาะกับวัย ละครบางเรื่องทำให้เด็กฝันเฟื่อง ก้าวร้าว จินตนาการในเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เด็กจะได้ทำการบ้านหรือกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เป็นต้น	ร้อยละ 7.3

เฉพาะผู้ที่ “ไม่เห็นด้วย” ระบุความคิดเห็นสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้

ช่วงเวลาไม่ใช่ตัวที่กำหนดการดูของคน ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการดูและเนื้อหาของละครมากกว่า	ร้อยละ 27.3
เป็นช่วงเวลาที่เด็กเกินไป	ร้อยละ 23.3
ช่วงเวลาหลังข่าวภาคค่ำเป็นช่วงที่เด็กดูโทรทัศน์	ร้อยละ 18.8
ควรมีผู้ใหญ่แนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์	ร้อยละ 10.8
เด็กสามารถแยกแยะหรือพิจารณาได้ว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด	ร้อยละ 10.2
ละครบางเรื่องไม่ได้มีเนื้อหาที่รุนแรง	ร้อยละ 6.8
ทำให้เด็กดูจากสื่ออื่น ๆ	ร้อยละ 2.8

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่จะต้องเน้นเนื้อหาในละครก่อนข่าวสองทุ่ม

ลำดับที่	เนื้อหา	จำเป็น	ไม่จำเป็น	ไม่มี ความเห็น
1	เนื้อหาที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว	87.8	6.5	5.7
2	เนื้อหาที่ส่งเสริมการทำความดี/ความเอื้ออาทร	89.6	4.9	5.5
3	เนื้อหาที่ส่งเสริมความสามารถของเด็กและเยาวชน	87.6	5.6	6.8
4	เนื้อหาที่เน้นความตื่นตัวเร้าใจ	34.4	51.0	14.6
5	เนื้อหาที่เน้นตลก เบาสมอง ผ่อนคลาย	83.2	9.9	6.9

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็น “โฆษณาโทรทัศน์” ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเด็ก

ลำดับที่	เนื้อหาหรือสิ่งที่ปรากฏในโฆษณาที่พบเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โฆษณาที่มีเนื้อหารุนแรง	10.1	22.7	46.5	15.8	4.9
2	การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม	9.2	24.9	39.7	19.3	6.9
3	มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ลูบไล้ร่างกาย โชว์รักแรงแ ฯลฯ	6.0	14.8	36.5	26.4	16.3
4	โฆษณาที่นำเสนอเรื่องทางเพศ	15.4	22.0	34.8	17.9	9.9
5	โฆษณาที่กระตุ้นการบริโภคมากเกินไป	4.6	8.7	38.5	28.7	19.5
6	โฆษณาที่ส่งเสริมการบริโภคอาหารที่มีโทษ เช่น น้ำอัดลม ขนมกรุบกรอบ	5.2	7.7	34.2	29.5	23.4
7	โฆษณาที่ส่งเสริมค่านิยมผิด ๆ เช่น ผิดขาว รักแรงแ ฯลฯ	4.6	8.3	30.9	27.4	28.8

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอต่อมาตรการในการควบคุมโฆษณาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก

ลำดับที่	ความเพียงพอต่อมาตรการในการควบคุมโฆษณาที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก	ค่าร้อยละ
1	เพียงพอ	20.0
2	ไม่เพียงพอ	57.1
3	ไม่มีความเห็น	22.9
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 6 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกลุ่มบุคคลที่ควรรับผิดชอบต่อนื้อหารุนแรงไม่เหมาะสมกับเด็ก

ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	กลุ่มบุคคลที่ควรรับผิดชอบต่อนื้อหารุนแรงไม่เหมาะสมกับเด็ก ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์	ค่าร้อยละ
1	ผลิตรายการ / ผู้จัดละคร	74.1
2	หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงวัฒนธรรม	50.7
3	เจ้าของสถานี	50.2
4	สปอนเซอร์ / ผู้สนับสนุนรายการ	39.1
5	หน่วยงานบุคคลอื่น	6.3
6	ไม่จำเป็นต้องมีใครรับผิดชอบ	5.3

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ “ผู้ผลิตรายการ/ผู้จัดละคร” จะต้องรับผิดชอบต่อการ

นำเสนอรายการของตนกรณีนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม\

ลำดับที่	เนื้อหา	จำเป็น	ไม่จำเป็น	ไม่มี ความเห็น
1	พิจารณาตัดภาพที่ไม่เหมาะสม	85.5	6.8	7.7
2	นำเสนอเนื้อหาเชิงบวก	77.5	9.7	12.8
3	จัดเรต (rate) หรืออันดับรายการของตนเองอย่างถูกต้อง	68.1	14.8	17.1

ตารางที่ 8 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อการใช้มาตรการต่างๆ จัดการกับผู้ผลิตรายการ

ผู้สนับสนุนและเจ้าของสถานีที่ปล่อยให้มีการผลิตและเผยแพร่รายการที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก

ลำดับที่	มาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มี ความเห็น
1	การรณรงค์ให้งดดูรายการบางช่อง (ที่ทำไม่เหมาะสม)	60.1	22.0	17.9
2	การรณรงค์ให้ลดเลิกการซื้อสินค้าที่สนับสนุนรายการที่ไม่เหมาะสม	57.5	21.5	21.0
3	การใช้กฎหมายควบคุมหรือลงโทษ เช่น พรบ.คุ้มครองเด็ก พรบ.คุ้มครองผู้บริโภค	72.8	10.8	16.4

ตารางที่ 9 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหารายการโทรทัศน์ที่นำเสนอรายการ ที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ค่าร้อยละ
1	ควรตัดฉากที่รุนแรงออก	16.6
2	ควรเลื่อนเวลาในการออกอากาศ	11.5
3	ควรปลูกจิตสำนึกให้กับผู้ผลิตรายการ เจ้าของสถานี มีวิจรรย์ญาณในการผลิตรายการ	8.0
4	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำเด็กในการเลือกดูรายการที่เหมาะสม	8.0
5	ควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสม	6.7
6	ควรเพิ่มรายการตลก เบาสมอง	5.8
7	ควรแต่งกายให้เหมาะสม	5.4
8	ควรกำหนดบทลงโทษให้กับผู้ผลิตรายการที่มีเนื้อหารุนแรง	5.1

9	กำหนดเวลาออกอากาศ	5.1
10	ควรลดโฆษณาที่สื่อแหลม	4.5
11	ควรมีข้อเสนอแนะให้แก่งคิดในตอนจบของรายการ	3.8
12	ในช่วงเวลาที่เด็กดูโทรทัศน์ควรนำเสนอเรื่องที่มีเนื้อหาสาระ	3.5
13	ควรจัดละครที่ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก	3.2
14	ไม่ควรให้มีการถ่ายทอดรายการสดเพราะไม่สามารถตัดสิ่งที่ไม่เหมาะสมได้	3.2
15	อื่นๆ อาทิ ควรมีการควบคุมความถูกต้องก่อนออกฉาย จัดช่องสำหรับเด็กโดยเฉพาะ ควรปรับการพุดจาให้เหมาะสม ควรมีช่องข้อความ/อักษรวิ่งเตือน เด็กไม่สมควรดู ไม่ควรลอกเลียนแบบ	9.6

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โทร.0-2719-1549-50

www.abacpoll.au.edu หรือ www.abacpoll.com